

تاثیر دانش مالی هیات مدیره بر رابطه بین کیفیت حسابداری و احتمال ورشکستگی شرکتها

منیژه قنبرزاده

کارشناسی ارشد حسابداری، واحد بستان آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، بستان آباد، ایران. (نویسنده مسئول).

Manigheh.ganbarzadeh@yahoo.com

دکتر حیدر محمدزاده سالطه

دانشیار گروه حسابداری، واحد مرنده، دانشگاه آزاد اسلامی، مرنده، ایران.

salteh2008@gmail.com

شماره ۴۲ / تابستان ۱۴۰۰ (جلد اول) / صص ۱۳۵-۱۴۷
چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره چهارم)

چکیده

پیشرفت سریع فن‌آوری و تغییرات محیطی گسترده، شتاب فزاینده‌ای به اقتصاد بخشیده است. رقابت روزافزون بنگاه‌های اقتصادی دستیابی به سود را محدود و احتمال ورشکستگی را افزایش داده است. بنگاه‌های اقتصادی در طول حیات عملیاتی خود دچار فراز و نشیب‌هایی می‌شوند و همواره برخی از آنها به دلیل عملکرد قوی خود به عنوان واحدهای موفق و برخی نیز به علت عملکرد ضعیف‌شان به عنوان واحدهای ناموفق شناخته می‌شوند. هدف از این تحقیق بررسی تاثیر دانش مالی هیات مدیره بر رابطه بین کیفیت حسابداری و احتمال ورشکستگی شرکتها می باشد. نمونه آماری این تحقیق شامل ۱۱۴ شرکت فعال در بورس اوراق بهادار تهران شامل یک دوره شش ساله بر اساس صورت‌های مالی شرکت‌های مورد مطالعه طی سالهای ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۶ می باشد که برای آزمون فرضیات از روش رگرسیون خطی چند متغیره با استفاده از نرم‌افزار EViews نسخه ۹، استفاده شده است. نتایج نشان می دهد دانش مالی هیات مدیره تاثیری بر رابطه بین کیفیت حسابداری و احتمال ورشکستگی شرکتها ندارد.

واژه های کلیدی: دانش مالی هیات مدیره، کیفیت حسابداری، احتمال ورشکستگی.

مقدمه

ماده ۴۱۲ قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱/۱۲/۱۳ ورشکستگی را تعریف نموده و می‌گوید: ورشکستگی تاجر یا شرکت تجاری، در نتیجه توقف از تادیه وجوهی که برعهده اوست حاصل می‌شود. تعریف مذکور عیناً همان تعریفی است که در ماده ۲۴۳ قانون تجارت سابق مصوب ۱۳۰۴/۳/۱۲ بیان گردیده بود. تعریف مذکور در واقع مبین عوامل و عناصر موجد ورشکستگی است. عدم اطمینان از بقای شرکت‌های موجود در بورس اوراق بهادار یکی از عواملی است که ممکن است سرمایه‌گذاران را از سرمایه‌گذاری در بورس منصرف کند، چرا که ممکن است شرکت ورشکسته شود و از بازار خارج شود. بنابراین با ارزیابی درست شرکت‌هایی که در حال ورشکستگی هستند، می‌توان به سرمایه‌گذاران این اطمینان را داد که بتوانند با ریسک پایین‌تری سرمایه‌گذاری کنند (رکابدار و همکاران، ۲۰۰۶). از دیدگاه نظریه‌های کلان اقتصادی، میزان پیشرفت اقتصادی جامعه با